

GOED VERZEKERD

Originele thriller in drie bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GOED VERZEKERD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

LODEWIJK VAN AMERSFOORT – makelaar in ruste. Een vroege veertiger of een man van middelbare leeftijd. Hij is al drie maal weduwnaar geworden en nu bezig met zijn vierde relatie.

BAUKJE HAVINGA – de overleden eerste echtgenote van Lodewijk. Zij was een verwoed beoefenaarster van de zeilsport maar is helaas tijdens een tragische zeilongeval op een van de Friese Meren om het leven gekomen. Zij heeft helblond lang haar (*kan natuurlijk een pruik zijn*) en is gekleed in een (zilver)grijs mantelpakje met witte blouse.

IDOLA LEBRAY – de overleden tweede echtgenote van Lodewijk. Zij was een vrouwelijke beroepsmilitair met als grote passie parachutespringen. Jawel, u begrijpt het al: zij is tijdens een parachutesprong verongelukt op een eiland Texel. Zij heeft een zwarte krullenbol en is gekleed in een (zilver)grijs wat militair aandoende outfit.

NORA VAN BUUREN – de overleden derde echtgenote van Lodewijk. Zij beoefende de duiksport en die sport betekende haar einde. Zij is om het leven gekomen tijdens een duiksessie in het IJsselmeer. Zij heeft kortgeknipt rood haar en is gekleed in een (zilver)grijze halflange japon.

WILLY VAN DER STEEN – de kersverse nieuwe echtgenote van Lodewijk. Zij is de weduwe van Hans de Groot, een aannemer die het slachtoffer werd van een slepende dodelijke ziekte. Uit dit huwelijk heeft zij één dochter.

PATRICIA DE GROOT – de dochter van Willy van der Steen en Hans de Groot.

ANTON WALRAVEN – inspecteur van politie. Tussen hem en Patricia bloeit een romance op.

Totaal 5 damesrollen, 2 herenrollen

DECOR:

Ten huize van Lodewijk. Een luxe zitkamer, met salontafel, twee of drie fauteuils, een laag kastje, een staande schemerlamp, mogelijk een tv of hifiset. Telefoon, vast of mobiel. Op komst en afgang via de coulissen.

In het hele toneelstuk is maar één decor nodig.

EERTSE BEDRIJF

Toneelbeeld: als het doek opgaat zit Willy van der Steen in een van de fauteuils in de luxe salon/zitkamer van het huis van Loewijk. Zij is innig gelukkig en tevreden en straalt dat ook uit. Haar dochter Patricia de Groot loopt inspecterend over het toneel heen en weer.

PATRICIA: (*keurend alles bekijkend*) Zo... dus hier woon je vooran.

WILLY: (*verrukt*) Ja...Vind je het niet prachtig?

PATRICIA: (*zuinig*) Hmmm... Natuurlijk wel héél iets anders dan je gewend was.

WILLY: (*vergoeilijkend*) Lieverd... Na de dood van je vader verdrónk ik in dat enorme huis... Zo'n gigantisch woonboerderij, met kantoor en werkplaats aan huis... En Lodewijk wist er een goede koper voor....

PATRICIA: Ik dacht dat Lodewijk niets meer deed in de makelaardij?

WILLY: (*lachend*) Lodewijk heeft z'n schapjes behoorlijk op het droge, dat is wel heel prettig, ja... Maar hij heeft natuurlijk nog wel zijn netwerk... Vastgoedhandelaren, hypotheekverstrekkers... En Lodewijk handelde uitsluitend in het duurdere segment... Villa's, landhuizen...

PATRICIA: (*weifelend*) Tja... Toch ben ik zijn naam nooit tegengekomen bij ons kantoor... En onze maatschappij doet zowat zaken met alle makelaars hier uit deze omgeving... Maar makelaardij Lodewijk van Amersfoort... Nog nooit van gehoord.

WILLY: Lodewijk is al jaren geleden gestopt.

PATRICIA: (*nuchter*) En ik werk al tien jaar voor deze verzekerings- en financieringsmaatschappij... Nou ja, het kan. Met De Vries & Huitinga doen we ook nooit zaken, dat zijn zulke arrogante asbakken...

WILLY: (*lief lachend*) Nou, Lodewijk is beslist geen arrogante asbak, hoor... Zó lief, zó attent... Nog een oude zakenrelatie van je vader!

PATRICIA: (*nuchter*) Mam, ik heb vader nog nooit over Lodewijk van Amersfoort horen praten... En tijdens het eten, nou, dan rolde er wat namen over tafel.

WILLY: (*geduldig*) Meisje... Jij bent al jàren het huis uit. Ik kan het me ook niet zo goed herinneren... Jouw vader kende zó veel mensen... Bij z'n crematie konden ze amper de aula in, en de condoléance duurde zowat de hele middag...

PATRICIA: (*zuchtend*) Ja mam, ik weet het nog als de dag van gisteren... Arme paps.

WILLY: Het lijden van je vader had al twee jaar geduurd... Het einde was als een verlossing.

PATRICIA: (*droog*) Het is pas een half jaar geleden... Je bent wel heel vlot met Lodewijk hertrouwd.

WILLY: (*guitig*) Van rouwen komt trouwen, zegt Lodewijk... Hij was ook net weduwnaar geworden... Hij was ook eenzaam. En het klikte meteen tussen ons, en ik was er wel aan toe.

PATRICIA: (*fronsend*) Waar was je aan toe?

WILLY: (*verontschuldigend*) Nou, je weet wel... Ik ben een vrouw, en heb gevoelens... Of dacht je dat een terminale patiënt nog sexueel zo actief is? Ik heb jarenlang als een non moeten leven, dat was voor mij ook een straf.

PATRICIA: (*zuchtend*) Och jee... het bed.

WILLY: Niet meteen, natuurlijk...

PATRICIA: (*droog*) O, dat niet? Niet direct, niet meteen? Jullie hebben piëteitsvol een rouwperiode van drie maanden aangehouden?

WILLY: (*geschrokken*) Hóórt dat zo? Drie maanden?

PATRICIA: (*sarcastisch*) Het zullen in jouw geval wel drie weken zijn geweest.

WILLY: (*proestend*) Wel nee, kind... Drie dagen!

PATRICIA: (*schrikt een beetje, schiet dan ook in de lach*) Moeder! Schaam je!

WILLY: (*lachend*) Moet je horen wie het zegt... Toen jij zo'n 16, 17 jaar was... Je vader zat vaak op een bouwwerk in het buitenland... Kwam hij alleen de weekends thuis... Hij vroeg op een gegeven moment verbaasd waarom er toch altijd, als hij thuis was, andere jongens uit de slaapkamer van z'n dochter kwamen... Trouw en monogaam zijn, dat is ook niet jouw sterkste kan, Patricia de Groot!

PATRICIA: (*sussend*) Okay, okay... Dat zal ik dan wel van jou hebben.

WILLY: O, toen jouw vader nog goed gezond was... Ik kwam écht niets tekort... (*dromerig*) Ik weet nog dat ik 'm ontmoette... Een legerdag in Havelte... Hij zat bij de Genie... Jij bent verwekt achter een tank. Drie maanden later zijn we getrouwd, ik heb er nooit één dag spijt van gehad... En ik heb ook nooit naar een andere man gekeken, jouw vader was een schat... Dat ziekbed van twee jaar is een ramp voor hem geweest. Maar hoe vind je het huis?

PATRICIA: (*kijkt nog eens uitgebreid rond*) Ja, wat zal ik zeggen... Dit wordt natuurlijk nooit mijn ouderlijk huis. Dat was de hoeve... Ach... ja, het is best wel mooi... (*kijkt de zaal in*) Mooi uitzicht ook, maar wel veel mensen aan de overkant... Geen last van inkijk?

WILLY: Dan doen we de gordijnen dicht. Dit is de voorkamer, meestal zitten we in de achterkamer, die kijkt uit op de tuin.

PATRICIA: (*geringschattend*) Nou, tuin... Alles betegeld, alles steen, en alleen hier en daar en paar potten met coniferen.

WILLY: Lekker makkelijk. Onze tuin bij de hoeve, daar blééf je aan de gang... Gras maaien, snoeien, dooie bloemen verwijderen...

PATRICIA: (*verbaasd*) En dat vond je zulk leuk werk!

WILLY: Ik deed het voor je vader, een mooie tuin was het visitekaartje van z'n bedrijf, zei hij altijd... Maar het kwam mij wel eens m'n neus uit, al dat gewroet in de grond.

PATRICIA: (*denkt vertederend terug*) We hebben er zelfs prijzen mee gewonnen...

WILLY: Ja, en ik kreeg een dubbele hernia van al dat gespit en geschoffel... Nee hoor, zo'n onderhoudsvrije tuin is ook heerlijk. In een tuin moet je zitten, en niet werken, zegt Lodewijk.

PATRICIA: (*nuchter*) De opbrengst van de hoeve, wat is daarmee gebeurd?

WILLY: (*licht verward*) De opbrengst? Hoe bedoel je?

PATRICIA: Het geld van de verkoop... Het huis was toch vrij? Een schitterende woonboerderij met kantoor en werkplaats, een luxe woonhuis, twee paardenstallen, een paardenbak en 20.000 vierkante meter grond, dat heeft toch wel het nodige opgebracht?

WILLY: (*nonchalant*) O, bedoel je dat... Dat heeft Lodewijk allemaal geregeld.

PATRICIA: (*vorsend*) Hoeveel?

WILLY: (*licht geïrriteerd*) Wat bedoel je nou toch met "hoeveel"?

PATRICIA: (*geërgerd*) Mam, zo'n pand als onze hoeve... Dat is ruim een miljoen waard!

WILLY: (*schouderophalend en wrevelig*) Dat zal wel.

PATRICIA: (*achterdochtig*) En dat geld staat nu op jouw rekening?

WILLY: (*onwillig*) Eh... Ik denk het wel.

PATRICIA: (*ongeduldig en argwanend*) Ik denk het wel, ik denk het wel... Mam! Dat is jouw oudedagsreserve! Doe daar toch niet zo nonchalant over!

WILLY: (*verliefd*) Mijn oudedagsreserve is Lodewijk... Hij geeft mij alles wat mijn hartje begeert... Liefde, aandacht, tederheid, warmte, genegenheid, geborgenheid...

PATRICIA: (*kortaf*) Sex.

WILLY: (*dromerig en opgetogen*) Héérlijk.

PATRICIA: (*vertwijfeld*) Mam! Je praat als een verliefde puber!

WILLY: (*in de zevende hemel*) Het is verrukkelijk om weer verliefd te zijn... Heerlijk om 's morgens wakker te worden en niet meteen te denken, hoe laat moet ik in het ziekenhuis zijn, hoe laat komt de dokter, hoe laat moet-ie z'n medicijnen... Dat komt je na twee jaar echt je neusgaten uit. En als je dan, ondanks al je inspanningen en goede zorgen, iemand alleen maar zieker ziet worden, dan gaat de aardigheid er gauw vanaf.

PATRICIA: (*strak*) Paps heeft er niet om gevraagd ziek te worden.

WILLY: (*lichtelijk uit de hoogte*) En ik heb er niet om gevraagd om een treurende weduwe te worden... En Lodewijk hoefde niet weer weduwnaar te worden.

PATRICIA: (*verbaasd*) Wéér weduwnaar? Hij is wéér weduwnaar geworden?

WILLY: (*triest*) Lodewijk heeft al drie keer een vrouw verloren. Dat is heel erg.

PATRICIA: (*ongelovig*) Drie keer? Dus jij bent zijn vierde vrouw?

WILLY: (*kort*) Ja

PATRICIA: (*verbouwereerd*) Allemachtig... Dat is ook wat.

WILLY: Vreselijk is het. Hij hoopt nu met mij het ware geluk gevonden te hebben, het is verschrikkelijk als je zo door het noodlot bezocht wordt.

PATRICIA: Dat mag je wel zeggen. Ook allemaal ziek en zeer?

WILLY: (*weifelend*) Eh... Dat weet ik allemaal niet zo precies, maar het waren volgens mij allemaal ongelukkien, tijdens vakanties en zo, ik vraag daar niet zo naar, je trekt allerlei oude littekens open... En Lodewijk en ik zijn erg gelukkig samen en willen dat graag zo houden.

PATRICIA: (*haastig*) Ja, nee, natuurlijk, dat begrijp ik... Goeie help, zeg... Drie keer weduwnaar... Daar schrik ik van.

WILLY: (*geruststellend*) Ze waren gelukkig goed verzekerd.

PATRICIA: (*verrast*) Wát zeg je?

WILLY: Een levensverzekering, of een overlijdensrisicoverzekering... Lodewijk verzekert alles. Lodewijk houdt van zekerheid.

PATRICIA: (*slikkend*) Eh... je bedoelt... Hij verdient aan de dood van zijn vrouwen?

WILLY: (*stralend*) Ja, maximaal! Twee-en-een-halve-ton... Het maximum! Hij had ze per stuk verzekerd.

PATRICIA: (*van haar stuk gebracht*) Dus...

WILLY: Kijk, natuurlijk had Lodewijk gelijk... Zulke sportieve vrouwen... Dat is vragen om moeilijkheden. Zeilen, parachutespringen, duiken, allemaal levensgevaarlijk.

PATRICIA: (*angstig*) Zo... Houdt hij zo van sportieve vrouwen?

WILLY: Dat weet ik niet, ik heb hem nooit gevraagd... Sportief, ik? Ha ha ha... Vreselijk. Ik lees graag en ik houd van bridge.

PATRICIA: (*achterdochtig*) En wéét jouw Lodewijk dat?

WILLY: (*een beetje kribbig*) M'n lieve kind, daar hebben we het allemaal niet over gehad... Het huis moest verkocht, ik ben bij Lodewijk hier gaan wonen, we moesten de bruiloft regelen, en ik wilde mijn achterstand inhalen.

PATRICIA: (*verbouwereerd*) Achterstand?

WILLY: (*verveeld geïrriteerd*) Ja, m'n lieve kind, m'n achterstand. Ik moest weer eens ervaren hoe het was om een vrouw te zijn, een begeerlijke, hartstochtelijke vrouw, daar was ik gewoon aan toe.

PATRICIA: (*teleurgesteld*) Moeder, was dat nou het enige wat je boeide?

WILLY: Lodewijk is een heerlijke minnaar en ik ben zijn gewillige minnares.

PATRICIA: Moeder, ik mag me er natuurlijk niet mee bemoeien...

WILLY: (*kortaf*) Doe dat dan ook niet.

PATRICIA: Maar pas je wel op je zelf... Ik bedoel, doe geen domme financiële dingen...

WILLY: (*schrikt*) En dat zeg jij? Jij raadde je vader destijds de "winst verdriedubbelaar" aan, weet je dat nog? Een speciaal product van jouw verzekeringsmaatschappij, je had zelf ook zo'n beleggingscontract getekend... Voor hoeveel ben jij destijds het schip ingegaan?

PATRICIA: (*zuchtend*) Voor anderhalve ton. Ja, en mij nog zo'n paar honderdduizend mensen...

WILLY: (*vilein*) En wat zei jouw vader toen je het hem voorstelde?

PATRICIA: (*zuchtend*) Jahaa... Dat het niet kon, dat het pure oplichterij was.

WILLY: (*zegevierend*) Dus je vader had...?

PATRICIA: Ja, vader had gelijk. Dat was ook stom van me, maar...

WILLY: Dus ga jij me nu alsjeblieft geen financieel advies geven, mevrouw de verzekeringsdeskundige, want jij hebt je hypotheek niet hoeven te verhogen om een verbouwinkje aan dat bungalowtje van je te financieren, maar enkel en alleen om de gaten te dichten.

PATRICIA: (*verslagen*) Ja moeder, je hebt gelijk.

WILLY: (*zegevierend*) Dat dacht ik.

PATRICIA: Waar is jouw Lodewijk nu?

WILLY: Mijn lieve echtgenoot Lodewijk is nu naar de soos en hij kan ieder ogenblik thuis komen.

PATRICIA: *(weer fronsend)* Soos? O, je bedoelt "sociëteit"... Waar is hier een sociëteit in de buurt?

WILLY: Het is een besloten sociëteit, bij iemand thuis... Voor geselecteerde leden. Een soort financiële club of zo... Voor de slimmere belegger.

PATRICIA: *(een beetje angstig)* Is dat wel vertrouwd?

WILLY: Ik vertrouw Lodewijk volkomen, het is een heerlijke man. Eindelijk, zo zei hij, heeft hij het geluk gevonden... BIJ MIJ. Wij leven nog lang en gelukkig.

PATRICIA: *(moe)* Goed moeder, we praten er nog wel eens over. *(zij kijkt op haar horloge)* Al zo laat? Ik moet nog even boodschappen doen... Dag mam! *(zij kust haar moeder op de wang)* Nee, laat maar, ik kom er zelf wel uit... *(Patricia links af. Even later komt van links Lodewijk van Amersfoort op, joyeus gekleed in een keurig licht kostuum met stropdas en pochette, een bloem op de revers)*

LODEWIJK: *(maakt een overdreven hoffelijke buiging naar Willy)* Bonjour, ma chérie...

WILLY: *(verliefd)* Dag m'n lieve schat... *(zij lopen op elkander toe en kussen elkaar)* Hoe was het op de soos?

LODEWIJK: De soos? Ik ben helemaal niet... O! De sociëteit! Ja, natuurlijk, ha ha ha, de sociëteit... Eh... wel goed, denk ik.

WILLY: *(nieuwsgierig)* Nog leuk zaken gedaan?

LODEWIJK: *(een beetje pocherig en patserig)* Ik hoef toch geen geld meer te verdienen... Die losers... Geen stuiver te verteren!

WILLY: *(gaat zitten, wenkt hem het ook te doen)* Patricia was hier nog net... Ben je haar niet tegengekomen toen je binnenkwam?

LODEWIJK: *(fronsend)* Patricia? Welke Patricia?

WILLY: *(lachend en verbaasd)* Mijn dochter! Toe zeg, je kent Patricia toch nog wel? Op onze bruiloft was je nog zo van haar gecharmeerd... Ze droeg dat roze pakje met dat diepe décolté, ik zie je nog kijken, stouterd!

LODEWIJK: *(gaat zitten, op nonchalante toon)* O, dat kind... Ja, natuurlijk... Wat moest ze?

WILLY: Ze kwam eens kijken hoe haar oude moeder woonde.

LODEWIJK: *(niet geïnteresseerd)* O... Ik lust wel een borrel.

WILLY: Ierse Whiskey?

LODEWIJK: Ja, doe maar... Zeg, die dochter van je, die eh... nou ja, dat kind... Gaat die hier vaak komen? Daar houd ik niet zo van, steeds van die nieuwsgierige wijsneuzen over de vloer...

WILLY: *(opstaand en richting rechter coulissen)* Ach welnee... Patricia heeft het loeidruk... Die zie je hoogstens één keer in de drie of vier maanden... Ik haal even je whiskey... O ja! Ze wilde weten wat de verkoop van mijn huis had opgebracht... *(Willy rechts af)*

LODEWIJK: *(verbeten tot de zaal)* Verdomme... Als ik het niet dacht. Die is benauwd voor haar erfdeel... Ha ha ha! Jammer, wijffie, het erfrecht is veranderd... De langstlevende erft alles. Je kunt nergens aankomen.

WILLY: *(komt uit de rechter coulissen terug op het toneel met een dienblad, waarop een whiskeyfles en glas + een fles wijn met wijnglas, beide glazen zijn ingeschonken. Zij geeft Lodewijk zijn whiskey en neemt zelf het wijnglas, gaat dan zitten)* Op ons, lieverd...

LODEWIJK: *(neemt geïrriteerd een slok)* Maar wat moest dat mens nou?

WILLY: *(vergoeijlijkend)* Ach, Patricia is zo'n Pietje Precies... Dat moet ze ook wel, want ze is inspectrice...

LODEWIJK: *(verslikt zich in zijn whiskey, angstig)* Inspectrice? Van politie?

WILLY: Nee schat... Bij een verzekeringsmaatschappij, eerst was dat de Fries-Groningse van 1845, die is later gefuseerd, en die zijn weer overgenomen, toen werd het de Nationale Krediet- en Verzekeringsbank...

LODEWIJK: *(wederom verbeten naar het publiek)* Vervloekt... dat heb ik weer.

WILLY: *(stralend)* Patricia heeft daar een leidinggevende positie...

LODEWIJK: Polisbeheer of zo?

WILLY: *(ernstig en vol overtuiging)* Nee... fraude!

LODEWIJK: *(verontrust)* Fraude?

WILLY: O, je moest eens weten, hoe mensen verzekeringsmaatschappijen proberen te bezwendelen.

LODEWIJK: *(duidelijk niet op zijn gemak)* Je meent het.

WILLY: Ik heb die verhalen wel van Patricia gehoord... Reisverzekeringen... Ze zijn altijd een dure camera kwijt, of hun kostbare zonnebril wordt gestolen...

LODEWIJK: *(enigszins gerustgesteld)* O, dat kruimelwerk...

WILLY: Maar ook inbraken die in scène worden gezet...

LODEWIJK: *(opgewekt en bedachtzaam)* Hee, dat is natuurlijk ook een idee...

WILLY: En vermiste mensen, die doodverklaard worden zodat de levensverzekeringsuitkering uitbetaald kan worden...

LODEWIJK: *(benauwd)* O ja?

WILLY: Patricia zoekt dat soort zaken uit, soms in samenwerking met de politie...

LODEWIJK: *(verschrikt)* Politie! Daar wil ik niets mee te maken hebben!

WILLY: En soms schakelen ze een detectivebureau in.

LODEWIJK: *(krijgt het duidelijk warm, wordt nerveus)* Zo zo... ja... natuurlijk... Maar die verzekeringsmaatschappijen zijn ook niet van die brave organisaties, hoor... Soms proberen ze de afwikkeling van een claim máánden te vertragen, laten ze weken niets van zich horen... Slechte honden... Het is gewoon TUIG!!!! *(op dat moment loopt van rechts naar links over het toneel, vóór Lodewijk en Willy langs, Baukje Havinga, de eerste overleden echtgenote van Lodewijk. Zij kijkt naar het publiek. Zij blijft links op het toneel staan. Lodewijk ziet haar en verstart, Willy ziet haar niet)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto